

100. výročie založenia ČSR	str. 1
Slovenské Vianoce v Melbourne	str. 3
Michal Bosák	str. 4
Slovenský tábor Phillip Island 2018	str. 6
Mladé talenty Slovenskej komunity	str. 7

OSLAVY 100. VÝROČIE ZALOŽENIA ČSR V MELBOURNE

Výročie vzniku Československa, ku ktorému oficiálne došlo 28. októbra 1918 si SR aj ČR pripomína ako pamätný deň.

V Prahe 28. októbra 1918 Národný výbor (NV) vyhlásil samostatný čs. štát. Tento deň získalo Slovensko v NV personálne zastúpenie. Vedúci slovenskí politickí predstavitelia sa k čs. štátnosti prihlásili 30. októbra 1918 na zasadnutí Slovenskej národnej rady v Turčianskom Svätom Martine dokumentom Deklarácia slovenského národa, keď o udalostiach v Prahe pred dvoch dní ešte nevedeli. ČSR znamenala pre Slovákov vybudovanie základných spoločenských, kultúrnych a školských ustanovizní, ktoré im na rozdiel od väčšiny národov Európy chýbali. Spoločná štátnosť Čechov a Slovákov preklenula tragické obdobie druhej svetovej vojny, ale aj socialistického Československa. K prijatiu federatívneho usporiadania spoločnej republiky došlo v roku 1968. K pádu komunistickej diktatúry v roku 1989. Spoločný štát Čechov a Slovákov - Česká a

Slovenská federatívna republika sa rozdelil na dva samostatné celky 1. januára 1993.

V Melbourne sme si toto výročie pripomenuli na viacerých podujatiach.

V piatok 26.10.2018 hostil Český Honorárny konzul, Dr. Milan Kantor, slávnostnú recepciu v Melbourne Clube za účasti zástupcov diplomatických misií a pozvaných zástupcov českej a slovenskej komunity.

V sobotu 27.10.2018 organizoval VodaFest tradičný jarmok/jarmark v duchu osláv tohoto výročia, kde si deti českej a slovenskej školy pripravili aktivitu - Chodník poznania. Deti pripravili makety hradov a zámkov, obrázky známych miest, osobností a štátnych znakov.

Česká a slovenská komunita prežila deň plný kvalitného programu - folklórny súbor Liptár, ZS Louny, Vintage Blues band a deti českých škôl v Melbourne a samozrejme nechýbali ani stánky s chutným občerstvením.

V nedeľu 28.10.2018 začali oslavy slávnostnou omšou pre Slovákov a Čechov v Melbourne v Katedrále Sv. Patrika, ktorú slávil arcibiskup Denis Hart. Vo svojej homílii spomenul Slováckmi postavený kostol v meste Caveat, severne od Melbourne. Spomenul aj svoje vlastné cesty na Slovensko a tiež príspevok Slovákov a Čechov k austrálskej kultúre. Následne sa uskutočnilo slávnostné polozenie venca v Melbournskom Shrine of Remembrance (Pamätníku padlých hrdinov) na počesť tých Slovákov a Čechov, ktorí slúžili v austrálskej armáde, ako aj tých, ktorí slúžili v spojeneckých armádach počas oboch svetových vojen. Zúčastnilo sa asi 120 krajanov - niektorí prišli dokonca v krojoch.

SDB: Tábor Phillip Island - strana 6

Šťastie, zdravie, pokoj svätý vinšujeme Vám!

Šťastie, zdravie, pokoj svätý vinšujeme Vám.

Či ste starý, lebo deti, nezáleží nám.

Z ďaleka sa berieme, novinu Vám nesieme,
čo sa stalo dnešnej noci v meste Betléme.

Narodil sa chlapček malý, posiela nás k Vám,
aby ste mu niečo dali, zaniest' mu to mám.

Chlebík, ten už nechce brať, nakrmila ho už mať,
radšej toliar, lebo dukát ráčte mu poslať.

Veniec spoločne položili pani Marta Kapustová, predsedníčka ASAV (poverená honorárnou konzulkou Slovenskej republiky, Eugéniou Mocnayovou) a honorárny konzul ČR JUDr. Milan Kantor.

Špeciálnym hosťom na tejto slávnosti bol pán Emil Kopanica, manželka Anne (rodená Hlinková) a rodina z Benally, ktorá si prišla uctiť túto pamiatku. Emil Kopanica prišiel do Austrálie v roku 1932 - pred 86 rokmi.

Jeho brat, Jozef Kopanica, slúžil v Austrálskej armáde počas druhej svetovej vojny. Jozef Kopanica sa narodil 3. decembra 1919 v Hrboltovej pri Ružomberku. V januári 1932 ako 12-ročný prišiel do Melbourne spolu so svojou matkou Máriou a tromi mladšími bratmi - Jánom, Arnoldom a Emilom. Jozefov otec Ján prišiel do Austrálie 4 roky skôr - bol jedným z mnohých slovenských priekopníkov, ktorí prišli loďou Koln v apríli 1928. Rodina Kopanicových sa usadila vo viktoriánskej poľnohospodárskej osade Terip Terip predtým, ako sa presťahovala do blízkeho Caveat v roku 1934. Jozef vyrastal v Austrálii. Chodil tu do školy, hral kriket, mal tu svoje prvé pivo a pravdepodobne zlomil niekoľko srdc. Po skončení školy sa presťahoval do Melbourne, kde sa vyučil za cukrára. Dňa 7. januára 1941 sa Jozef ako dvadsaťjeden ročný dobrovoľne prihlásil do služby v austrálskej armáde.

Jozefova jednotka prišla do Singapuru v máji 1941. Keď bol Singapur obklopený Japoncami vo februári 1942, Jozef sa stal vojnovým zajatcom v tábore Changi POW.

Dňa 28. marca 1943 bol Jozef súčasťou skupiny 1000 austrálskych a britských väzňov, ktorí boli premiestnení z Changi do Sandakanu v severnom Borneu, kde pracovali na budovaní letiskových dráh. Do Sandakanu prišli 5. júna. Rovnako ako pri stavbe Burma železnice aj tu museli pracovať so zbraňami pri hlave, často bití, pričom dostávali veľmi málo potravín alebo lekárskej starostlivosti.

VX39252 slobodník Jozef Francis Kopanica, 22. pechotná delostrelecká brigáda, Austrálska jednotka elektrotechnických a strojárskych inžinierov (fotografia POW).

“Sandakan Death March”

(Pochod smrti Sandakan) bola séria nútených pochodov v Borneu od mesta Sandakan do mesta Ranau. Tieto pochody viedli k smrti 2,345 britských a austrálskych vojnových zajatcov, ktorí počas druhej svetovej vojny boli v zajatí Japonskej ríše. To je všeobecne považované za najhoršie zverstvo, ktoré zažili austrálski vojaci počas vojny.

Keď spojenecké sily postupovali smerom k Borneu, koncom roka 1944, Japonci sa rozhodli poslať väzňov smerom na západ do Ranau, do drsného vnútrozemia. Slabí a chorí väzni sa potácali asi 260 kilometrov pozdĺž džungľovými chodníkmi. Mnohí z nich cestou zomreli a ich telá sa nikdy nenašli. Tí, ktorí neboli schopní pokračovať, boli zabití; tí, ktorí boli príliš slabí na pochod, zostali v Sandakane, kde všetci zomreli alebo boli zabití. Jozef Kopanica zomrel 5. augusta 1945. Japonci sa vzdali 15. augusta 1945.

Na fotografii: Zľava pán Emil Kopanica, syn Michael, pani Anne Kopanica, neter Linda Doyle, Arcibiskup Denis Hart, pred slovenským kostolom v Caveat začiatkom tohto roku.

Zdroje: Frank Váňa, Wikipédia, Marta Kapusta

Foto: Frank Váňa, Facebook

SLOVENSKÉ VIANOCE V MELBOURNE

Rodinu Bruňackých zaviali cesty osudu do Austrálie už pred 30-timi rokmi.

Za tento dlhý čas si už niektorí zvykli, že vianočné obdobie je obdobie letné, dovolenkové, a má trochu inú atmosféru. Iní zase v nostalgickú náladu spomínajú na časy staré, v rodnej krajine a Vianoce zimné, ideálne biele.

Niekomu chutí tradičná kapustnica výborne, iným menej - kvôli horúčave. Noví členovia rodiny, ktorá sa stále rozrastá, kapustnicu opatrne ochutnávajú a časom si už na ňu aj zvyknú. Život je zmena a schopnosť človeka prispôbiť sa je úžasná. Kapustnica však tradične nesmie chýbať.

Rodina Brunacky pred Štedrovečernou večerou

Naša početná rodina si sadá k Štedrovečernej večeri v podvečer 24-tého. Niekedy je o nového člena viac, a ako už život chodí, niekedy o blízkeho menej.

Deň nám začína celodennými prípravami a vyváraním dobrôt na štedrovečerný stôl, kde základom je kapustnica, zemiakový šalát a vyprážené mäsko. Pečivo vypekáme už pár dní, aj týždeň predtým. Taktiež tradičné slovenské cukrovinky, najlepšie z receptov našich maminiek a starých rodičov. Rodina sa zide okolo piatej a o šiestej je večera.

S vďakou za všetko, čo nám život ponúka si pripomenieme tých, ktorí už medzi nami nie sú a po spoločnej večeri príde na rad otváranie darčiekov. Naše stretnutia sa nesú v pohodovej atmosfére a niekedy sa končia v neskorých večerných hodinách kúpaním sa v bazéne, čo v horúčave padne ako vykúpenie.

Vianočné obdobie v lete a v čase dovoleniek nadobudli úplne iný nádych. Melbourne je veľkomesto bohaté na kultúrne podujatia, a tak je si z čoho vyberať. Vianočný stromček nám zdobí príbytok už od 1. decembra, a tak celý december mi pripadá ako mesiac vianočný. Celý tento mesiac sa nesie v nádychu príprav a osláv, v láske a vzájomnej tolerancii. Stretávame sa s priateľmi, kolegami, susedmi, s komunitou za účelom osláviť čas vianočný, vzájomne si zaželáme len to najlepšie a keďže je táto krajina bohatá na rôzne kultúry, stále sa čo-to o sebe a našich tradíciách naučíme.

Počas domácich príprav a vypekaní cukrovínok mi spestrujú deň naše tradičné vianočné rozprávky, ako "Tri oriešky pre popolušku" a iné.

Jedna z mojich najobľúbenejších akcií je "Oblátková sobota" - ktorá má svoju tradíciu už nejaký ten rok. Dobrý nápad jednej priateľky sa uchytil a stala sa z neho tradíciou. Je to deň, keď sa tesne pred Vianocami stretne s priateľkami a navzájom si vymieňame vianočné pečivo, ktoré každá napiekla pre tie ostatné. Spoločne pečieme vianočné oblátky, zdobíme perníčky a občas prideme aj s inými aktivitami, ako s vyrábaním vianočných ozdôb.

Vianočné dni 24. a 25. decembra sú vyhradené najbližšej rodine a po nich zase návrat k tomu, čo život ponúka.

Vianočné pečenie u Moniky

December a sezónne oslavy končia posledným dňom v roku, ktorý zase oslávim v kruhu najbližších. S prvým januárom príde veľký výdych, že je už konečne po sviatkoch a musíme si vlastne po nich odpočinúť :).

Z osobného pohľadu Moniky Bruňackej

Foto: Archív Monika

MICHAL BOSÁK

Americký bankár zo Šariša Michal Bosák bol vo svojej dobe najbohatším Slovákom v Spojených štátoch amerických. Nazývajú ho aj mužom dobrého srdca a štedrej ruky, pretože z jeho miliónov dolárov sa milióny korún ušli aj jeho krajanom na Slovensku. V roku 1976 pri príležitosti dvestoročného výročia založenia USA ho zaradili medzi štrnásť najvýznamnejších Slovákov v amerických dejinách. Michal Bosák sa stal symbolom toho, že aj človek pochádzajúci z chudobnejšieho prostredia dokáže svojou vôľou a snaživosťou dosiahnuť úspech a uznanie. Bosák sa vypracoval v USA na uznávaného bankára a jeho podpis sa ocitol na desaťdolarovej bankovke.

Do Ameriky s jedným dolárom

Michal Bosák sa narodil 10. decembra 1869 v obci Okružle. Do školy chodil štyri zimy v Radome. Počas zvyšných mesiacov pomáhal doma na gazdovstve. V ľudovej škole sa naučil čítať, písať i počítať. Keď mal šesťnásť a pol roka zatúžil po Amerike. V lete 1886 odišiel s jedným dolárom vo vrecku do USA. Hneď v prvý večer mu však peniaze v nocľahárni Castle Garden v americkom New Yorku ukradli. Nový život bez ničoho začal v Hazletone v Pensylvánii, kde preberal a triedil uhlie za dennú mzdu 75 centov.

V roku 1888 pracoval už ako zmeňár pri stavbe novej železnice. Dva roky nato sa presťahoval do blízke-

ho Freelandu. Tu sa zamestnal u obchodníka Michala Zemanyho a rozvážal pivo. Pri tejto činnosti sa stretával s vystaňovalcami v silnej slovenskej komunite. Tu sa zoznámil aj so Zuzanou Hudákovou, s ktorou sa v roku 1891 oženil. O dva roky neskôr kúpil Bosák malú krčmu v Olyphante.

Slovák v USA s vlastnou bankou

Stretávala sa u neho celá slovenská komunita. Vo voľnom čase si dopĺňal vzdelanie a učil sa po anglicky. Postupne si získal dôveru slovenských prisťahovalcov, ktorí ho žiadali o pomoc pri finančných transakciách a zabezpečovaní lodných lístkov. Takto sa malá krčma začala meniť na lodnú agentúru. V roku 1897 si otvoril súkromnú banku MICHAL BOSAK PRIVATE BANK a agentúru lodných spoločností.

Za krátky čas sa stal Bosák známou osobnosťou. Jeho bankový podnik mal úspech. Ako tridsaťtri ročný pomohol organizovať Citizens Bank a v tom istom roku aj First National Bank v Olyphante. Čoskoro sa stal jej najväčším akcionárom a neskôr jej prezidentom. V tom čase povoľovala americká vláda národným bankám vydávať doláre. Toto povolenie získala aj First National Bank, a tak sa Bosákovo meno, ako prezidenta tejto banky, dostalo na americký dolár (25. júna 1907 boli s jeho menom vytlačené 5, 10 a 20 dolárové bankovky). Úspechy jeho bánk mu priniesli uznanie amerických finančníkov a členstvo v správnych radách starých amerických bánk.

Podporovateľ krajanského hnutia Slovákov v USA

Michal Bosák patril aj k organizáto-

rom a podporovateľom krajanského hnutia. Bol dlhoročným pokladníkom a neskôr predsedom finančnej komisie Prvej slovenskej katolíckej jednoty. Počas prvej svetovej vojny, v máji 1917, zorganizoval „milióndolarovú zbierku“ na agitáciu za samostatnosť Slovenska. U amerických podnikateľov vyzbieral milión amerických dolárov, ktoré sa ale cestou na Slovensko stratili.

Bez účasti Michala Bosáka sa nekonala prakticky žiadna slovenská národná akcia v USA. Zúčastnil sa aj na pittsburghských rokovaniach v máji 1918 a jeho podpis je na Pittsburskej dohode, ktorá bola základom pre vznik Československa po prvej svetovej vojne. Pracoval v mnohých krajanských spolkoch. Od roku 1920 vydával časopis Slovenská obrana. V roku 1927 založil v Danville Slovenskú katolícku Maticu školskú. Bol jej predsedom a snažil sa, aby bola zárukou pokroku a vzdelania prisťahovalcov zo Slovenska. Na Slovensku dal v rodnej obci postaviť školu. Vyrástla na mieste krčmy a museli mu sľúbiť, že v Okružle už žiadnu krčmu mať nebudú.

Hodnota Bosákových podnikov sa v neskorších rokoch odhadovala na 15 miliónov dolárov. V októbri 1929 však v New Yorku skrachovala burza. A tak v nasledujúcich rokoch prichádzal postupne o majetok a 5. septembra 1931 bola Bosak State Bank v Scrantone zatvorená.

Posledným jeho verejným počinom bola audiencia u 32. amerického prezidenta Franklina D. Roosevelta spolu s ďalšími americkými Slovákami. O pár dní neskôr, 18. februára 1937 Michal Bosák zomrel v čakárni u zubného lekára v Scrantone. Pochovaný je na cintoríne sv. Kataríny v mestečku Moscow v Pensylvánii.

Zdroj: stránka Úradu pre Slovákov Žijúcich v Zahraničí, **Edícia:** Lukáš Pajánk

MODROTLAČ - ÚSPEŠNÝ ZÁPIS DO UNESCO

Dňa 28. novembra 2018 o 15.20 miestneho času v Port Louis na Mauríciu členovia Medzivládneho výboru schválili zápis prvku *Blaudruck/Modrotisk/Kékfestés/Modrotlač* (resist block printing and indigo dyeing in Europe) rezervná tlač a farbenie látky indigom do UNESCO Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva. Nomináciu predložilo Slovensko v spolupráci s Českou republikou, Maďarskom, Nemeckom a Rakúskom, pričom hlavným predkladateľom je Rakúsko.

Veľmi sa tomuto nášmu spoločnému úspechu medzinárodnej nominácie tešíme!

Zdroj: Centrum pre tradičnú ľudovú kultúru

Ertlovské perníky: Značka, ktorú ľudia milovali ešte z čias Rakúsko-Uhorska

Desaťročia trvajúca tradícia a stále množstvo zákazníkov, to je cieľom každého podniku. Tradičným Ertlovským perníkom sa to darí. Poznáš ich pôsobivý príbeh?

Milujú ich malí aj veľkí. Tradičné Ertlovské perníky začali svoj príbeh písať u našich južných susedov, no veľmi rýchlo si získali srdcia v celom Rakúsko-Uhorsku. Dnes ich vidíš na každom tradičnom jarmoku a Slováci sa ich nevedia nabažiť.

Zakladateľ značky Josef Ertl mal byť pôvodne maliarom, súčasná nasledovníčka (už zo 4. generácie rodiny) Bibiana vyštudovala umelecký šperk. Aj napriek tomu sa rodine v tradičnom remesle podarilo vypracovať na silnú konkurenciu všetkým umelým farbivám a chutiam a dnes ich už nenájdeš len na trhoch, ale v mnohých obchodných reťazcoch. Tržby spoločnosti Erbia, ktorá za tradičnými perníkmi rodiny Ertlovcov stojí, dosiahli v roku 2017 hodnotu 135-tisíc eur.

Príbeh ako z filmu

Zakladateľ rodu perníkárov z Novej Dubnice, Josef Ertl,

začal svoje prvé perníky upečené podľa vlastného receptu ponúkať od domu k domu už na začiatku minulého storočia. Po veľkom úspechu a už s výučným listom, s nimi začal chodiť na trh. Veľkou výhodou bola aj záľuba vo včelárstve a zásoby vlastného medu. Počas vojny ich perníky nahrádzali chlieb, neskôr podnikanie zabrzdil systém. Chuť podnikáť opäť nakopli až oslavy 600. rokov rodného mesta Josefa Ertla, Prievidze.

Vtedy a dnes

Rodine perníkárov vďaka poctivým ingredienciám a tvrdej práci dnes rastie ročná produkcia o 50 – 100 % a týždenne vyrobí 10-tisíc perníkov, čo ešte stále nedokáže pokryť dopyt trhu. Pre Forbes v rozhovore Bibiana Ertlová priznala: „Predstavovala som si to oveľa jednoduchšie, ale všetky kritické momenty nás neuveriteľne posúvajú vpred a beriem ich ako výzvu, že máme niečo vylepšiť, niečo sa naučiť.“ Onedlho majú prísť nové priestory aj vytúžená expanzia na zahraničné trhy.

Zdroj: Startitup - Mária Ambrozová

SLOVENSKÝ TÁBOR PHILLIP ISLAND 2018

Pred záverom školského roka v Slovenskej detskej besede sme už teraz tradične, vycestovali von z Melbourne na krásny ostrov Phillip Island, kde sme strávili víkend v spoločnom areáli spolu so žiakmi, rodičmi a priateľmi slovenskej školy z Lavertonu a Slovenskej komunity v Melbourne.

Po úspešnom minulom ročníku sme aj tento rok spojili školský tábor so Slovenskou školou z Lavertonu a strávili chvíle plné športu, zábavy a dobrej nálady. Bol piatok poobede, keď sa celý areál postupne začal naplňať veselými deťmi a usmievavými rodičmi. Po oficiálnom otvorení a uvítaní sme piatkovo večer strávili v dobrej nálade v sprievode spevu, hudby a tanca, o ktorú sa postarali členovia ľudovej skupiny Liptár.

Sobotné počasie nás neprívatlo zrovna najlepšie, ale sychravé ráno nikoho neodradilo a po raňajkách sme začali dvojhodinovou výučbou slovenského jazyka. Téma tohtoročného tábora bola „Šport a významní Slovenskí športovci“. Okrem športových aktivít, predstavení najvýznamnejších slovenských športovcov a športových ukážok sme vo veľkej triede mali aj prednášku o surfovaní a o bezpečnosti a rizikách v oceáne, ktorú odprezentovala Danka Tóthová, asistentka v školskej triede a nadšená surfička.

Po vyučovaní a výdatnom, zdravom a chutnom obede si nie len žiaci, učitelia, ale aj rodičia mohli zašportovať či už v telocvični zahrať rôzne loptové hry, v areáli vyskú-

šať lukostrelbu, „giant swing“, zapojiť sa do tradičného stolnotenisového turnaja alebo zaskákať na trampolíne a keďže nám poobede troška vyšlo slniečko aj zaplávať v bazéne.

Nedeľné ráno nás počasie milo prekvapilo a to bolo znamenie, že nás čaká opäť krásny deň plný zábavy. Hodina slovenčiny prebehla hneď po raňajkách a okrem športu sme sa mohli zapojiť do výroby vianočných oblátok alebo do zdobenia medovníkov, ktoré pre nás napiekla a pri zdobení asistovala Adriana Tuček.

Na záver tábora sme vyhodnotili víťazov stolnotenisového turnaja, kategória dospelých – Jakub Kovarčík, kategória deti pod 15 rokov – Sebastian Parrin a vyhodnotili dva mladé talenty slovenskej komunity – Elisku Šusterovú, za vynikajúce úspechy v športovej gymnastike a Soničku Havrilovú, za vynikajúce akademické úspechy.

Víkend plný športu, zábavy a dobrej nálady a predovšetkým našej krásnej slovenčiny sa skončil rýchlo, ale my všetci veríme, že sa ešte vo väčšom počte stretne aj budúci rok a opäť strávime čas s priateľmi našej školy a slovenskej komunity v Melbourne.

Pozn. redakcie:

Týmto by sme chceli poďakovať všetkým organizátorom a spoluorganizátorom a všetkým, ktorí pomohli pri organizácii celého priebehu 6. ročníka školského tábora. Najväčšia vďaka patrí riaditeľke Slovenskej detskej besedy a predsedníčke ASAV Marte Kapuste, spoluorganizátorke Lubke Shannon, riaditeľke Slovenskej školy v Lavertone Zuzke Šuster, učiteľkám a asistentkám, členom Slovenskej detskej besedy, členom ASAV, spoluorganizátorom a pomocníkmi na športových stanovištiach a pri stolnotenisovom turnaji, ľudovej skupine Liptár, Adriane Tuček a všetkým tým, ktorí ochotne a radi pomohli, ďakujeme!

Text: Mária Skubanová, učiteľka školskej triedy zo Slovenskej detskej besedy. Foto: SDB

MLADÉ TALENTY SLOVENSKEJ KOMUNITY

Eliska Šusterová

Eliska Šusterová je žiačkou 5. ročníka Heathdale Christian College. Od malička mala vzťah k hudbe a športu. Už v škôlke dostala prívlastok "monkey bar queen" keďže stále niekde visela a štverala sa.

Od svojich šiestich rokov trénuje športovú gymnastiku, ktorej 4 disciplíny dnes vyplňajú väčšinu jej voľného

Sonia Havrila

Sonia už na základnej škole vynikala svojou veselou povahou, bystrosťou, no hlavne ľahkosťou zvládania školských úloh a predložených projektov. Niekoľko rokov bola zaradená do programu "Wise Ones" a Debatného krúžku, v rámci ktorých Sonia úspešne reprezentovala svoju základnú školu.

Stredná škola priniesla Soničke nové výzvy a možnosti uplatniť jej akademické schopnosti a nadanie, za ktoré bola vyznamenaná mnohými celoškolskými oceneniami. V roku 2015 získala štipendium "A Major Bursary for Victorian Science Talent Search", a tiež cenu za výnimočné výsledky v štúdiu, ako jedna z najlepších piatich študentov v ôsmom ročníku, a neskôr rovnaké ocenenie za desiaty ročník. V roku 2015, 2016 a 2017 Sonia dosiahla vysoké percento úspešnosti v matematickej súťaži mladých Austráľanov (a distinction for Mathematics Challenge for Young Australians). Deviaty ročník bol pre Soniu výzvou zapojiť sa do skupiny študentov, ktorí pomáhali mladším žiakom začleniť sa úspešne do školského chodu, kde sa naplno odzrkadlili Soničkine charakterové vlastnosti pomáhať iným. Na konci roka bola Soničke udelená pred celou školou cena Diane Hager za prírodné vedy, v rámci ktorej získala štipendium na ďalší študijný rok.

Koncom desiateho ročníka Sonička získala Kwong Lee Dow Melbourne University Young Scholars Award, ocenenie, ktoré umožňuje Soničke podieľať sa na programe

času. Momentálne trénuje 16 hodín za týždeň v Atheta gymnastics. Stenu jej izby zdobí pekná zbierka ocenení, medailí a trofejí. Z nich zatiaľ najvzácnejšia je z minulého roku 2017 kedy jej tím skončil piaty na Majstrovstvách Viktórie. Tento rok sa znova kvalifikovala tento raz ako jednotlivec, keď skončila druhá v kvalifikačnej súťaži Metro West Regional vo svojej vekovej skupine.

V škole má rada hodiny umenia a športu. Jej snaha o dosiahnutie akademických úspechov a láskavá povaha, bola ocenená riaditeľom školy (Principal award) v roku 2016. Tento rok po prvý krát reprezentovala školu aj v aerobiku. Na Victorian Aeroschool Championships sa vo dvojici s Elenou Grixti prebojovali na Australian Championships v Gold Coast (Queensland) kde skončili na krásnom 5. mieste za čo jej škola udelila ocenenie Champion Athlete roku 2018.

Vo voľnom čase si rada zahrá na klavír a husličky a tiež navštevuje slovenskú školu, kde vystrája so svojimi bratmi a kamarátmi. Tí radi ocenia jej vlúdnu povahu a láskavé srdiečko.

vytvorenom Melbournskou Univerzitou, pre akademicky nadpriemerných študentov jedenástych a dvanástych ročníkov v rámci štátu Victoria. Každý rok sa Sonička zapája aj do mimoškolských aktivít v rámci oblastnej komunity. Medzi mnohými spomenieme jej moderovanie v lokálnom rádiu 96,5 Inner FM, krátkodobú prax v súkromnej nemocnici, dobrovoľnícku charitatívnu prácu (Soup Kitchen), či Prázdninový Program, kde Sonia so skupinou ďalších študentov organizuje aktivity pre deti z utečeneckých krajín (Exodus community). Budúci, maturitný ročník bude Sonička jedna zo štyroch vedúcich kapitánov školy (Carmel House Captain). Vo voľnom čase, si rada zahrá tenis, prečíta knižku, či strávi chvíľu so psíkom Rockym. Veľa šťastia Sonia!

Čo robíme v slovenskej komunite?

Slovenská detská beseda sa aj tento rok zúčastnila už tradične Jarmoku/Jarmarku, ktorý sa konal v sobotu 27. októbra v Šumava Peksa Park a organizoval ho VodaFest. Žiaci našej školy sa zapojili do aktivity organizovanej Zuzkou Vasitch a Českou školou Melbourne, predstavili svoje práce a priblížili Slovenskú republiku všetkým návštevníkom jarmoku.

Najmenšia a stredná trieda vyrobila niekoľko kusov krásnych vlajok, školská trieda vytvorila spoločne maketu Bratislavského hradu a každý žiak nakreslil hrad či zámok podľa vlastného výberu. Všetky žiacke práce boli fantastické a nápadité. Ďakujeme žiakom za ich kreativitu a tvorivosť a o čoraz viac prejavenej záujem o Slovensko. Aj takýmto spôsobom sa mohli naučiť niečo viac o slovenských historických pamiatkach.

Text: Slovenská detská beseda

15.10.2018 - PIKNIK V RAFFEY LAKE PARKU. VARILI SME GULÁŠ

1.12.2018 - OSLAVA 25. VÝROČIA POLSKEJ ŠKOLY V ALBION

1.12.2018 - SDB KONIEC ŠKOLSKÉHO ROKA

TRADÍCIA ADVENTU

Adventné obdobie, azda najkrajší čas v roku, ktorý každý prežívame po svojom.

Či už ste veriaci, prísne dodržiavajúci všetky zvyky, tradície aj predvianočný pôst alebo sú štyri týždne pred Vianocami pre vás skôr obdobím, kedy trochu spomalíte a rekapitulujete uplynulý rok, chápať a poznať zmysel Adventu a jeho symbolov nie je na škodu. Čo adventné obdobie symbolizuje, aký je jeho historický aj náboženský význam a ktoré z dávnych tradícií sa zachovali dodnes?

Príchod spasiteľa

Advent (z latinského „adventus“, čo značí príchod) znamená príchod Krista, ktorého už dlho očakávame. Počas tohto času sa kresťania pripravujú na slávenie Vianoc, avšak v hlbšom zmysle, duchovnom. Počas Vianoc či Adventu tak veriacim nejde iba o historické fakty, ktoré sa stali pred vyše 2000 rokmi, ani o materiálno a zhon, najväčší prínos týchto sviatkov by mal byť v niečom celkom inom – v pochopení, že celý život by mal byť pre nás akýmsi Adventom, očakávaním príchodu Ježiša, spasiteľa.

Symbol Adventu – veniec

Symbolom adventného obdobia, ktoré trvá štyri týždne, je adventný veniec so štyrmi sviečkami. Tie sa počas štyroch adventných nediel postupne zapalujú. Zhodnúť sa na jednom pôvode adventného venca však nie je také jednoduché. Podľa istých zdrojov už predkresťanské germánske národy vencom so zapálenými sviečkami vyjadrovali nádej, že chladná zima sa skončí a príde vytúžená jar. Neskôr v stredoveku kresťania „prevzali“ túto tradíciu a prispôbili si ju tak, aby veniec a sviečky na ňom zapálené vyjadrovali svetlo sveta, teda Krista, ktorý rozptýli temnotu i hriech. Iné dôkazy zasa naznačujú, že adventný veniec bol vytvorený iba nedávno, až v 19. storočí. Za všetkým by mal byť istý nemecký protestantský pastor, ktorý v roku 1839 zhotovil veľký drevený kruh a položil naň 19 malých červených a 4 veľké biele sviečky, pričom malé sviečky zapaloval postupne, každý všedný

deň v čase Adventu a v nedeľu rozhorel aj veľkú sviečku. Tento zvyk sa v protestantskej cirkvi v Nemecku celkom ujal. Neskôr sa adventný veniec zjednodušil, zmenšil, až vyzerá tak, ako ho poznáme v súčasnosti. Pokiaľ ide o tvar venca, nie náhodou je okrúhly. Kruh – bez konca i začiatku, má totiž symbolizovať Boha, nesmrteľnosť duše a večný život nájdený v Ježišovi Kristovi. Šišky či orechy, ktoré veniec zdobia, sú zasa symbolom života a vzkriesenia. Štyri sviečky reprezentujú štyri týždne Adventu. Svetlo opäť znamená Krista – svetlo sveta.

Adventné obdobie

Toto štvortýždňové obdobie je pre všetkých veriacich predovšetkým časom duchovnej prípravy, pôstu a pokánia pred samotnými Vianocami, spomienkou na narodenie Krista. Advent sa spomína už v Ríme v 5. storočí, ďalšie zmienky sú zo 6. storočia z Francúzska. Adventné obdobie v tom čase zahŕňalo až šesť nediel a malo pôstno – kajúcny ráz. Až pápež Gregor I. Veľký (590-604) skrátil adventné obdobie na štyri nedele, čo malo symbolizovať 4000 rokov čakania na Mesiáša od vyhnanja prvých rodičov z raja. Svoju konečnú podobu však Advent nadobudol až v 8. – 9. storočí. V r. 1362 Urban V., vtedajší pápež, zaviedol pre Advent pôstne pravidlá. „Adventná doba by tak nemala byť len časom horúčkovitého zháňania darčekov a stresov. V prvom rade je to o každom z nás, o zastavení sa a rozjímaní. Či už budete premýšľať o Bohu, Kristovi alebo „len“ o dobre ako takom a túžbe byť lepším človekom, má to nepochybne veľký zmysel, obzvlášť počas vianočných sviatkov. Tak to precíťme naplno.

Zdroj: MYSLENIE ÚSPEŠNÝCH

Foto: Pixabay

VIANOCE

*Keď je večer vianočný,
rada snívam krásne sny.
V kúte stojí krásna dáma,
sviečkami je obsypaná.
Hviezdička je veselá,
anjelik sa usmieva...*

*A na zemi hračiek hŕba-
vidím vlak, loď, bábu, Kuba!
Je to krása, nádhera,
čo sa na mňa pozerá!
Otvoriť hneď očka chcem,
nech to nie je iba sen!*

Zo stola výboru ZASV

Posledný štvrtrok v roku je vždy najrušnejší. Príprava správ na Verejnú členskú schôdzu (AGM) , podávanie žiadostí na dotácie zo Slovenska, posledný štvrtrok v škole... Ale je aj najviac akcií, na ktoré sa celý rok tešíme ako Jarmok, alebo VodaFest, Slovenský tábor, ale aj piknik pri guláši a na koncoročnú rozlúčku na Mikulášskom pikniku.

Koniec roka je čas na prehodenie toho čo sme robili celý rok, či bol úspešný, dávame si predsavzatia, čo by sme chceli urobiť lepšie, aby boli naše podujatia zaujímavejšie a všetci sa na nich cítili dobre. Dobrým príkladom bol tohoročný Slovenský tábor na Phillip Island, na ktorom sa zišlo vyše 160 účastníkov – veľká slovenská rodina z Melbourne. Spolupatričnosť a láska k rodnej krajine bola hmatateľná. Hrdosť na rodnú reč, krásy Slovenska a úspechy Slovákov doma a vo svete cítiť aj na slovenských a českých facebookových stránkach.

V mene výboru združenia sa chcem poďakovať všetkým, ktorí nás celý rok podporujú, či na našich akciách, v slovenskej škole a pri šírení dobrého mena Slovenska.

Marta Kapustová - predsedníčka ZASV

Lásky, šťastia hodiny, v kruhu svojej rodiny, užite si spoločné, krásne sviatky Vianočné a nech dlho prevláda novoročná nálada.

***Krásne prežitie Vianočných sviatkov a veľa úpechov v novom roku
Vám praje výbor ZASV.***

KALENDÁR PLÁNOVANÝCH PODUJATÍ NA ROK 2019

24.február	Výlet s piknikom	TBA	
22.apríl	Veľkonočný piknik v Ruffey Lake Park	od 11.00	
6.jún	Deň zahraničných Slovákov a Oslava Sv.Cyrila a Metoda	TBA	
25.august	Obed so seniormi a výborom ZASV	TBA	
27.október	Piknik v Ruffey Lake Park – varíme guláš	od 11.00	
22.-24.november	Slovenská detská beseda – tábor Phillip Island		
8.december	Mikulášsky piknik – Ruffey Lake Park	od 11:00	

1 skupina detí
(2 - 4 roky)

1 trieda detí
predškolského
veku
(5 -7 rokov)

1 trieda detí
školského veku
(8 -15 rokov)

Dospelí
začiatočníci
a pokročilí

SLOVENSKÝ JAZYK

NOVÝ ŠKOLSKÝ ROK ZAČÍNA 2 FEBRUÁRA 2019!

Radi vás všetkých privítame a tešíme sa do videnia v škole!

S finančnou podporou

VICTORIAN
multicultural
commission
strengthening our community

Education
and Training

V prípade záujmu nás kontaktujte na: Email: slovaklittleschool@gmail.com
Tel: Marta Kapustová: 0437-699690 alebo Nora Kovarčíková: 0432-636578

Oznamy a inzercia

RADIO SLOVAKIA INTERNATIONAL

Z BRATISLAVY DO CELÉHO SVETA:

“Tu Bratislava! Vysielame pre Slovákov žijúcich v zahraničí. Prinášame Vám správy, rozhovory, reportáže, zaujímavosti, aktuality. Denne zo Slovenska, denne do celého sveta!”

Milí priatelia,

staňte sa spolutvorcami vysielania, ktoré pripravuje Radio Slovakia International. Napíšte nám o vašich podujatiach, aktivitách, ale aj o zaujímavých osobnostiach žijúcich vo vašom okolí. Na korešpondenciu od vás sa tešíme na adrese: ingrid.slaninkova@rozhlas.sk

Za redaktorov Krajanskej redakcie Radio Slovakia International Ingrid Slaninková

VYSIELANIE RÁDIA SBS

Vysielanie v slovenskom jazyku si môžete naladiť každú nedeľu večer od 19.00 do 20.00 na SBS2 FM.

Vysielanie je možné počúvať aj na internete na stránke www.sbs.com.au/slovak

WEBSTRÁNKA VEĽVYSLANECTVA

www.mzv.sk/canberra je naďalej hlavnou stránkou, ktorú veľvyslanectvo aktualizuje a nachádzajú sa na nej dôležité informácie. Všetky konzulárne záležitosti prosím adresujte na adresu: cons.canberra@mzv.sk.

Slovenské zvesti sú vydávané za podpory Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí.

S finančnou podporou
**Úradu pre Slovákov
žijúcich v zahraničí**

Preklady & tlmočenie
do slovenského jazyka

Nora **KOVARČIKOVÁ**
nkovalcova@gmail.com
+61 432 636 578

NAATI akreditovaná
prekladateľka & tlmočníčka
pre slovenský jazyk
9 Athlestone Road
3754 Doreen VIC, Austrália

ZASV a SDB hľadajú

kvalifikované učiteľky materskej školy
a prvého stupňa základnej školy.

Informácie:

slovaklittleschool@gmail.com

XMAS PROGRAM AND DINNER DANCE

KEDY?

Streda - 26 December 2018

KDE?

Slovak Social Club "Ludovit Stur"

105 Triholm Ave, Laverton, Victoria, Australia 3028

Dary na produkciu Slovenských zvestí sú vítané.

Zodpovedný – Výbor ZASV.

Grafická úprava – ASAV.

Náklad 250 výtlačkov. Ročník VII.

Poďakovanie Norika Kovarčíková za korektúry tohoto čísla Slovenských zvestí.

Komunitné oznamy budú inzerované zdarma.

Zdroj ilustračných obrázkov: www.pixabay.com